

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴν ἔχω κάμμειαν ἀρχήν.

Ῥαββί.

Σὲ τὸν Θεάνθρωπον, λέγω ποῦ σήμερα σὲ βλέπομε κρεμασμένον ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, ἄρες καὶ πάλιν τὰς ἀμαρτίας μας.

Διότι σὲ καταντήσαμε θέατρο.

Σὲ σταύρωσαν οἱ συμπατριῶτές σου ἔβραῖοι, ἤγουν σὲ θανάτωσαν μὲ τὸν ἀτιμώτερο θάνατο.

Ἐκεῖνοι ἦταν πολὺ τιμιώτεροι ἀπὸ μᾶς, γιὰτι, ἂν σὲ σταύρωσαν, σὲ πῆραν γιὰ διαφθορέα τῆς θρησκείας των.

Τυφλώνει δὲ ὁ Κύριος ὃν βούλεται ἀπολεσαι, καὶ δι' αὐτὸ οἱ ἔβραῖοι πατρίδα δὲν ἔχουν, καὶ οὔτε μποροῦν νὰ συμμαζευτοῦν πυθενά, καὶ μισοῦνται ὅπου καὶ ἂν βρισκῶνται.

Ἀλλὰ, ἂν οἱ ἔβραῖοι σὲ σταύρωσαν μιὰ φορὰ, ἐμεῖς σὲ σταυρώνομε κάθε μέρα.

Διότι—τὸ Σταυρὸ σου καὶ τὴν Παναγιά σου, —εἶναι σὰν ραχὰτ λουκίῳ κάθε στιγμή μέσα στὸ στόμα μας.

Μήπως νομίζεις, Ῥαββί, ὅτι πηγαίνομε εἰς τὴν ἐκκλησίαι σου γιὰ νὰ σὲ προσκυνήσουμε;

Κολοκύθια.

Πηγαίνομε νὰ κάνομε ἐργολαβία.

Μ' ἄλλα λόγια νὰ ἐκπορευθοῦμε καὶ τὰ ἱερά, διότι κἀνεὶν ἱερὸ καὶ ὅσιον δὲν ἔχομε ἀπάνω μας.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε ἀλληλούϊα.

Αὐτὸ δὲ τὸ ἀλληλούϊα, εἶνε ὅτι δὲν ἔχομε τὸν Χριστό μας ἀπάνω μας.

Ἄν, Ῥαββί, σήμερα σταύρωσαν σὲ, μάθε ὅτι, ἀντὶς γιὰ σεβασμὸ σήμερα, μεῖς κάνομε τὰ μεγαλεύτερα ὄργια γιὰ τὸ σταυρωμά σου.

Ὅσα καλὰ λόγια καὶ ἂν μᾶς γράφουν τὰ Εὐαγγέλια σου πᾶν χαμένα, ἐμεῖς ὅσο πᾶμε καὶ γινόμαστε χειρότεροι.

Δὲν ξέρομε οὔτε τί θρησκεία λατρεύομε, ἀφοῦ ἐμπαιζομε τὴν ἰδίαν μας θρησκείαν.

Κατέβα κάτω, Ῥαββί, κ' ἔμπα αὔριο μέσα σὲ μιὰ καρρότσα, ὅπως τὸ κάνουν πολλοὶ ἄθλιοι, καὶ γύρισε τοὺς δρόμους καὶ τῆς ἐκκλησίαις, γιὰ νὰ δῆς πῶς σὲ λατρεύομε.

Τὴν σταυρωμὸν σου τὸν κάσαμε ἡμέρα διασκεδάσεως. Ἀποκρῆξ.

Πέρνομε εἷς ψευτομαλαμοκαπιτισμένο σταυρουδάκι καὶ τὸ χαρίζομε σὲς ἐρωμένες μας καὶ ἔπειτα τῆς γυρεύομε νὰ τῆς φιλήσωμε.

Μ' ἄλλα λόγια, μεταχειρίζομαστε τὸν σταυρὸν σου γιὰ ρουφιολίαι.

Ὅταν

ἀκούμε στὰ θέατρα τὸν βασιλικὸ ὕμνον, σηκωνόμαστε ὅλοι ὄρθιοι καὶ ξέσκεποι καὶ ὅταν ἀκούμε τὰ εὐαγγέλια σου ὄχι μόνο καθόμαστε, ἀλλὰ καὶ κοιμούμαστε ἀπάνω σὲς καρέκλες.

Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους

μᾶς εἶπες. Δὲν βαριέσαι. Πᾶν τὰ λόγια σου χαμένα. Τὸ ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, τὸ μετατρέψαμε μεῖς εἰς τὸ = ὅποιος μπορεῖ, ἄς βγάη τὰ μάτια τοῦ ἀλλοινοῦ.

Μὴν παραπονιέσαι, ὅτι σὲ σταύρωσαν οἱ ἔβραῖοι, διότι σὲ πῆραν γιὰ διαφθορέα τῆς θρησκείας των, τὴν ὁποία, καθὼς εἶπες, δὲν ἤρθε νὰ τὴν χαλάσῃ, ἀλλὰ νὰ τὴν συμπληρώσῃ. Κατέβα ὅμως τώρα κάτω νὰ σὲ σκοτώσωμε μεῖς, γιὰ τὸν ἀπλὸ λόγον, ὅτι πῆγε τὸ κατσίκι σου καὶ ἔφαγε τὸ γρασιδί μου.

Ἐἶπες

Ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν. Ὁ μὴ εἰσερχόμενος εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλοχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶν καὶ ληστής.

Κατέβα νὰ τὰ πῆς αὐτὰ στὴν Τρικούπη, ὁ ὁποῖος ἀνέβηκε ἀλλοχόθεν εἰς τὴν μάντρα τοῦ Λαοῦ ποῦ δὲν τὴν θέλει καὶ ρώτησε ποῖς τὸν κρατᾷ στὴν ἐξουσία, ἀφοῦ τὰ πρόβατα δὲν τὸν θέλουν.

Καὶ

λέγει τὸ Εὐαγγέλιον

« Ἦσαν δὲ τινες Ἕλληνες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων νὰ προσκυνήσωσι ἐπὶ τῇ ἑορτῇ· οὗτοι οὖν προσῆλθεν Φίλιππον, τῷ ἀπὸ Βηθσαῦδᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν. Ἐρχεται Φίλιππος καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ· καὶ πάλιν Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος λέγουσιν τῷ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς, λέγων.

Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, ἕνα δοξασθῆ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Ἄμην, ἄμην, λέγω ὑμῖν.

Ἀκούτε σὲς μασκαροῦλληνας. Μόνον ὅταν ὁ Χριστὸς ἀκουσε πῶς τὸν γυρεύουν Ἕλληνες εἶπε : « Ὅτι ἤρθε ἡ ὥρα νὰ δοξασθῆ. » Καταλαβαίνετε ποῖαν ὑπόληψιν εἶχε πρὸς ἐμᾶς ; Καταλαβαίνετε, ὅτι ὅλη τὴν δόξα τοῦ τὴν στήριξε σὲ μᾶς τοὺς Ἕλληνας ; Καὶ πραγματικῶς, πρὸς διαδοῦσαν τὸ Εὐαγγέλιον ; Ἡμεῖς. Καὶ τώρα τὸ καταπατοῦμε καὶ πρῶτες ἡ γυναικῆς μας ποῦ ξέρουν νὰ φιλοῦν τὰ χεῖρα τῶν παπαδῶν καὶ νὰ κλείωνται ὑστερα στὴν κόμμορα, γιὰ νὰ τῆς ξεμυλογῆτη.

Και ειπεν

ο Ιησους, αγαπησεις τον Κριον τον Θεον σου, εζ' ελης καρδιας σου, και εζ' ελης της ψυχης σου, και εζ' ελης της διανοιας σου...

Διότι

εκεινα τα λογια που ειπε ο σοφός Σενέκας αληθευουν σημερα και εφαιρμολογουνται εις ημας...

Μιας

ειπες Χριστε, «Μη θησαυριζετε δε υμιν θησαυρους επι της γης...»

Και ακομη

μιας ειπες: «Προσεχετε δε απο των ψευδοπροφητων, οτινες ερχονται προς υμας εν ενδυμασι προβατων...»

Θελεεις

και για τους παπαδες τους ιερεις σου να μαθης τι κανουν, Ραββι;

«Παντα τα εργα αυτων ποιουσιν προς το θεαθηναι τοις ανθρωποις...»

Τελος

Ραββι, εκεινο που ειπεν ο Ησαϊας κατεβα κάτω να σου το ξαναπομε...

ΔΙΑΦΟΡΑ ΑΝΑΚΑΤΩΜΕΝΑ

Απ' την Κερκυρα

Κυριε Συνταρχη.

Εννενηντα πέντε και πέντε εκατό. Ναί μάλιστα, κυριε, εκατό δραχμας κούστισε ένα καπέλλο της γυναικας μου...

Σου λεω, οτι δεν υποβρεταται πλέον η κυρια σύζυγός μου. Κάθε μερα πληρωω τετοια συναλλαγματα...

λοιπα, και αυτη μου κοπανα περι ευπρεπειας της συζυγου, περι προδοου, ισότητος της γυναικας...

Εγω από σημερα που σου γραφω δεν ξαναπατω στο σπητι μου, και ας το λαβη γνωσι απο την Παληνθρωπο...

Σημ. Παληνθρωπου Κακομοιρη, να μη τοιμησης και μητς στο σπητι, γιατι θα σε λυσασχη στο ξυλο...

Απ' τους Κορφοους

Επειδη και βλεπομε στη πατσαβουρα σου να γραφης οτι διαλολο εχεις μέσα σου...

Ολο για την Αθηνα σου ξερεις να γραφης σαλιαρισματα και για μια τους επαρχιωτες...

Θελομε να μας γραφης τι κανουν αυτοι οι βουλιαχται μας, βαριμεντε, και αν σωπασης...

Σημ. Παληνθρωπου. Θελετε να μαθετε τι κανουν εδω οι βουλιαχτες σας; Πρωτο. Χυτουν μυιγες...

Ηρε

κυρια επιτροπη που εκανε την εκησει του Αγωνος, γιατι δεν προσδιωρισες και για τους στρατιωτας...

Προς

τον εξηχωτατον πρωθυπουργον και προεδρον της ελληνικης βουλης. Αιτησις περι αποζημιωταως καταστροφης...

Απο τ' Αργος

Παληνθρωπε, Οταν θελης να πνιγεις εις το μελλον με την πατσαβουρα σου...

Στην

Σαν τ' ορνη οι τελωνοφυλακες ειναι πολυ αυστηροι, α, δεν χωρατευουν φανταστητε που μιανη; γυναικας...

Μια

αδερφε Παληνθρωπε, για τον θεο ειναι κατασασις αυτη προχηματων παπας...

Φυλακικς Βολου

Συμμορφωσε και τον εδω φυλακωμενον ονομαζομενον Αστιακηνη, γιατι κανει τον σπιουνο...

Οι φυλακισμενοι

Σημ. Παληνθρωπου. Σε τετοιους ανθρωπους καθε παρατηρησις ειναι περιτη και ουτε πιανει τοπο...

Ο κηρ

Λογιας ο δλοποιοις του ιππικου α; περαση απο το σπητι μου που θελω να του πα δυο λογια...

Προσεχετε

στης εκκλησιας που πηγαίνετε τώρα, γιατι ειναι λωποδυται και κλερτευν.

Ο κυριος

Παρασκευειδης, ο διαχειριστης του σιδηροδρομου του Περαια, μου εδωσε 25 δραχ. να της διαθεσω...

Κυριε συνταρχη

Δεν γραφεις και για μια τους στρατιωτες; να υπερκασιπτης τα δικιωματα μας...

Απ' τ' Αεντινι

Οσα εργαφες κατα του διευθυντη του σιδηροδρομου κυρ Πόρσερ μιας, οτι σε γελασαν...

Να

και μια θυμωμενη κυρια τι μας γραφη. «Εστεις που βριζετε τους εσχημους και εσχημας...

εὐχαριστοῦμε δὲ Παλιάνθρωπε, ποῦ εὐρέθης καὶ ἰκανοποιή-
σες ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ ὅπου ζῆς καὶ βρίσκεσαι νὰ χαίρε-
σαι τὸν κόσμῳ χωρὶς παθῆ. *Μερικαίς ποῦ σὲ ἀγαποῦν.*

Σημ. Παλιανθρ. Ἄναθεμα καὶ ξέρω τί μοῦ γράφετε καὶ
για ποῖόν λόγο μοῦ γράφετε αὐτά. Ἐγὼ γιὰ ἀσχημες καὶ
ὡμορφες γυναῖκες δὲν ἔγραψα ποτὲ καὶ παρακαλῶ τραβᾶτε
τὸν θυμὸ σας λίγο πέρα πίσω, καὶ θέλετε νὰ τοὺς βάζετε ὅλους
μπρὸς ὡς καθὼς καὶ μένα ἀδικα.

Φίλε Γιάννη,

αὐταῖς τῆς μέραις νὰ μοῦ στέλνης ἀπὸ 100 φύλλα, γιατί
ὅλοι οἱ ἀθ. ὄντοι εἶναι στῆς ἐκκλησίαις καὶ τὴν δευτέρα τῆς
Λαμπρῆς θὰ σοῦ στείλω καὶ μπογιὰ νὰ βάψης τ' αὐγά σου.

Β. Σάββας.

Σημ. Παλιανθρ. Ἄμ τί ὀργὴ τὴν ὥρα ποῦ πᾶν οἱ ἀνθρώ-
ποι στὴν ἐκκλησιὰ πουλιέται ὁ Παλιάνθρωπος στὴ Σύρα; Ἐ-
πειτα τὴν Λαμπροδευτέρα θὰ μοῦ φέρης μπογιὰ νὰ βάψω τὰ
αὐγά μου; Δὲν μᾶς λὲς ναὶ σὺ πῶς εἴμαστε Χιῶτες. Μᾶς
κοροῖδεύεις ἀδερφέ;

Στὸ δρόμο

τῆς Βουλῆς καὶ ἀπέναντι τοῦ Μαΐφαρτ εὐρίσκονται συμμιγδά-
λια πρώτης ποιότητος τοῦ μορεῖ ἀπὸ τὴν γλύκα νὰ τὰ τρώη
τινὰς καὶ ἀζύμωτα ἐπίσης εὐρίσκονται καὶ κουλούρες μὲ μπό-
λικά αὐγά κόκκινα καὶ ἄσπρα. Λαμπριάτικες κολούρες δὲν
μποροῦν νὰ γίνου ἀριστότερες. Τρέξετε γιατί δὲν προφτάνει
νὰ ζυμώνη.

Ὅσοι

θέλετε ν' ἀγοράσετε κερὰ καθαρὰ σὰν κρύσταλλο μὲ λουλού-
δια πλουμισμένα καὶ ἀπλουμιδίστα, κερὰ ποῦ μοπορεῖτε καὶ

νὰ τὰ φάτε, τρέξετε στὸ κηροποιεῖον τοῦ Ἀριστ. Καρώνη
ποῦ εἶναι στὸ δρόμο τῆς Καπνικαρέας. Μὲ νὰ μὴν πᾶτε
μεθᾶριο γιατί θὰ τὰ ἔχη ξεάψει.

Σφουγκχριστῆ;

σπητιῶν περιφνιμος δέχεται σφουγκχρισματα μὲ συγκατάβασι.
Πληροφορία στὸ γραφεῖόν μας.

Μπογιὰ

θεία καὶ ἐξάλεια καὶ υπερθουμάσια, μπογιὰ ποῦ τὴν ζηλεύουν καὶ τὰ
τριαντάφυλλα πουλιέται στὸ φαρμακεῖον τοῦ Χρήστου Σμυρνιοτοπούλου.
Τρέξετε νὰ βάψετε τ' αὐγά σας.

Καί

ὁ Βασίλης Σάββας στὴ Σύρα ἔχει πιὸ καλὴ, ἀλλὰ ποῦ νὰ σηκωθοῦμε
τώρα νὰ πάμε κεῖ ν' ἀγοράσωμε. Ὅσοι ὅλοι τοῦ Σμυρνιοτοπούλου. Νὰ
εἶναι κεῖ στὴ βρύσι τοῦ Λέκκα.

Ὅσοι καὶ ὄσαι

θέλετε νὰ μωχοβαλάτε ἀπὸ καθαριότητα σώματος τρέξετε στὰ εὐρωπαϊκὰ
καὶ τουρκικὰ μπάνια τοῦ κύρ Ν. Ἀναστασίου ποῦ εἶνε κεῖ στὸν Μενδρεσέ.
Μένουν ἀνοιχτὰ καὶ τὴν νύχτα. Τὰ γυναικεῖα εἶνε ἰδιαιτέρα καὶ ἀπὸ
αὐστηρότατη φύλαξι.

Κρασί

Τζότικο μαῦρο γλυκὸ καὶ μπροῦσκο μωχατό καὶ λοιπὰ πουλιέται στὸ ξε-
νοδοχεῖον ἢ «Ἀφροδίτη» ποῦ εἶνε κολλητὰ στὸν φούρνο τοῦ Ἡλιόπουλου
καὶ πλησίον στὸ ξενοδοχεῖον ἢ «Ἀφθονία». Ἐχει καὶ Ῥετσίνατο νέκταρ
εἶνε καὶ ὁ καταστηματοῦχος Ἄνδρ. Πατρέκιος ἕνας τόσο γλυκὸς ἀνθρώ-
πος, ποῦ ἂν θέλῃς νὰ πάρῃς μία ὀκὰ σὲ κάνει καὶ πέρνεις πέντε. Τρέ-
ξετε.

Ἡ

δαμαλὶς τοῦ Χάη πωλεῖται ἐν Ἀθήναις εἰς τὸ Φαρμακεῖον Ἐ. Αρ-
αβαντινοῦ ὁδὸς Ἀθηνᾶς, Δ. Βασιλείου φαρμακεμπορείου ὁδὸς Ἐ.μοῦ.
Διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν γενικός ἀντιπρόσωπος τοῦ Χάη, ὁ κ.
Παντ. Παπαδάκης.

Μετανοεῖτε.